

Vidlák: Blyštivý Péta ... aneb tři vidlácká východiska politické podpory

- CZ24 News | 8. července 2022

ČESKO: Přátelé, vidíte jak si náš premiér užívá svou chvíli slávy? Podívejte se na kteroukoliv jeho fotku, podívejte se na videjka, která ODSka sama pouští na svém fejsbůku a dělá jim placenou reklamu. Všude uvidíte člověka, který si tu září reflektorů ohromně užívá. Je v sedmém nebi. Je nadšený, upřímně šťastný. Podívejte se znovu na jeho projev pro nás občany... on tam vůbec nemá z budoucnosti obavy, on si vůbec ani vzdáleně neuvědomuje, co se nejspíš v příštích měsících stane. Jeho vůbec nezajímá, jak bude situaci řešit. On se prostě dostal na místo, kam se dlouhá léta snažil dostat.

Ne, ještě lépe. On byl konečně dosazen na post premiéra. Konečně se to podařilo. Konečně zabraly ty marketingové kampaně, zabraly zákulisní jednání mezi americkými velvyslanci, zabrala americká podpora médií, zabraly hnojomety na Babiše, kdy ho před volbami obvinili a po volbách mlčeli. Zabrala celá ta soft power, kterou si tady Západ vybudoval a dosadil na místo nejvyšší tu úplně nejdokonalejší figuru.

Nikdy v dějinách (včetně Gottwalda a Husáka) u nás nebyl servilnější politický představitel. Z tohoto hlediska je třeba blahopřát americkým think-thankům, protože dokonalejší gubernátor se podle mě nedal najít. On má ze svého postu dětsky upřímnou radost. Konečně dostal hračku, po které tak dlouho toužil. Udělá cokoli, co mu řeknou, jen aby se tam udržel a samozřejmě naprosto přesně pochopil pravidla hry – on není premiérem z vůle lidu. On je premiérem z vůle mocných a dobře ví, že právě jim se musí odvděčit. Dobře ví, že oni jsou jeho štítem, mečem i peněženkou. Dobře ví, že na občany se může vykašlat a vůbec nemusí tušit, co pro ně udělat, protože on tu není kvůli nim. Blyštivý Péta. První skutečný lokaj, ve kterém už českého nezůstalo vůbec nic. A v podstatě se tím vůbec netají. Každý jeho úsměv, každé jeho gesto, každý jeho počin to dokazuje. To jen veřejnost tomu ještě nedokáže úplně uvěřit.

Na druhou stranu se nám to tím celé dost usnadňuje.

Ano, tak nějak čekáme, že na podzim přijde průser, jaký nikdo nepamatujeme. Čekáme politické otřesy, čekáme protesty, pády vlád, čekáme drahotu, chudobu, ba přímo bídu. A den za dnem klesá šance, že by to mohlo dobře dopadnout. Moc bude ležet na ulici a rozhodující nebude, kdo revoluci začne, ale kdo ji ukončí. A v konečném důsledku nám to stejně moc nepomůže, protože čím déle toto bude trvat a čím větší bude náš pád a tím silnější pozici bude mít Putin, až tam někdo přijde prosit o ropu a plyn.

Já nikdy nebudu revolucionář. Nejsem anarchist, abych nejprve bořil starý svět, aby udělal místo novému. Jsem příliš velký pesimista, než abych věřil, že nový svět bude každopádně lepší. Sice ten rozvrat vidím už přímo před sebou, ale nemíním v hořícím Římě zakládat další požáry, abych uspíšil příchod Krista. Do poslední chvíle budu věřit, že tu máme politiky, kteří se tomu chtějí vzepřít, kteří mají vizi i schopnosti a alespoň se pokusí s tím něco dělat. Do poslední chvíle se budu snažit takovou politiku podpořit alespoň svým volebním hlasem, ne-li i něčím dalším. Pořád ještě chci věřit, že všichni nezmagořili a že existuje alespoň malá šance se vyhnout zničující revoluci, která především všechno rozbije a pak se ukáže, že stejně nikdo neví, co dělat... ale o to víc se budou obviňovat ze zrad.

Před sebou máme komunální i prezidentské volby. Je dost možné, že někde kolem toho budou i

předčasné parlamentní volby. A všechny ty volby budou vypjaté, divoké a nepřehledné. Já chci být realista. Dobře vím, že jsme obklopeni Ojrojnijí, že nám tu nepatří prakticky nic, poslední zbraně jsme dodali na Ukrajinu k promptnímu rozstřílení a že v takových podmínkách se nedají dělat zázraky. Poslední silnější figurka jsou naše elektrárny, co dodávají proud do Dojčlandu. A tak jsem se zamyslel, co vlastně čekám od politika, abych se o něj alespoň začal zajímat, byl ochoten o něm pronést pár hezkých slov a nakonec mu třeba i hodil svůj hlas. Včera jsem nad tím seděl s několika kamarády a po několika sklenkách portského z toho vypadlo následující:

1. Bez ohledu na to, čím byl a co dělal, musí být schopen naplno říci, že Fiala je kretén. A Pětikolka k tomu. Tady už neexistuje prostor pro kompromis. Je mi jedno, jestli je to pravičák nebo levičák, je mi jedno, čemu věřil v osmdesátkách, devadesátkách i před pár lety. Vy minulých letech bylo dobře, blahobytně, ekonomika šlapala a lidi se mohli mýlit, mohli zlehčovat varovné signály, mohli prostě spát na vavřínech a myslet si, že takovou kravinu, jako se odstříhnout od ruských energií přece nemůže nikdo myslet vážně. Kdo z politiků řekne nahlas, že je Fiala debil první kategorie, ten má moji pozornost.
2. Bez ohledu na stranickou příslušnost, nebude se vymezovat vůči Babišovým voličům. Protože bez voličů ANO nemá nikdo šanci. Je jich fakt hodně a pokud nový nadějný kandidát začne říkat, že Babiše může volit jen blbec, tak je zbytečné se jím zabývat, i kdyby splnil bod 1. V současném rozložení preferencí prostě nemůže být úspěšný. Pokud už se musí vymezit vůči Andrejovi, pokud mu Babiš leží v žaludku, tak nesmí s vaničkou vylít i dítě. Babiše mít rád nemusí, ale jeho voliče mít rád musí. Kdo dokáže zaujmout babišovy důchodce a pracující starší generaci, tomu jsem ochoten věnovat pár článků.
3. Bude dělat svoji kampaň jinak než Nerudová a Petr Pavel. Na ty dva jsem už alergický. Vyumělkované ksichtíky, zprávičky o tom, jak šli někam do divadla, galerie nebo do firmy a jak to bylo skvěloučké a úžasňoučké. Kecy o morálce, o tom, jak jsou pravdomluvní a spravedliví, jak Česko potřebuje právě jejich principiální postoje, které ve skutečnosti znamenají, že oni můžou všechno a prostý lid nic. Opět platí, že i kdyby splnili bod 1 a 2, nemá smysl se jimi zabývat. Pokud nám budou vnucovat své úžasné morální charaktery, podle kterých se točí vesmír, jdu od nich pryč, protože není nic horšího než člověk, který je v každém ohledu tak dokonalý, že má potřebu nás o své charakternosti informovat. A pokud mu tuto charakteristiku potvrdí třeba Šafr, Kmenta nebo Etzler, tak je třeba od něj zdrhat co nejdál.

Všimněte si, že mě vůbec nezajímá, jaký má postoj ke covidu ani k vesmírným příšerám, ani mě nezajímá jeho názor na spiknutí světového židovstva, nezajímá mě, jestli má červenou, modrou, oranžovou či jinou stranickou knížku. Nezajímá mě, jestli je v politice dlouho a nebo jestli je tam krátce. A nedělám si iluze, že má velkou šanci. Ale nechci revoluci, protože se to může zvrtnout stejně jako arabská jara. Nechci žádné bezvládí, protože to také nekončí dobře. Ovšem pokud to takhle půjde dál, přesně té revoluce, bezvládí a rozvratu se nám dostane měrou vrchovatou. Už fakt není prostor na romantiku a nesplnitelné kádrové posudky.

Vítejte v předvolebním čase.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)